

Min kallelse – f Furio Cesare

Historien om min prästkallelse är det Gud som ligger bakom. På dess djupaste plan är varje prästkallelse ett stort mysterium, det är en gåva som överstiger människan. Alla vi präster erfar detta tydligt under hela vårt liv. Inför denna gåvas storhet känner vi hur bristfälliga vi är.

“Innan jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig, och innan du utgick ur modersskötet, helgade jag dig; jag satte dig till en profet för folken” (Jer. 1,5).

Dessa ord inger bävan. När vi därför talar om prästämbetet och när vi vittnar om det, måste vi göra det med stor ödmjukhet, väl medvetna om att Gud *“har kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av våra gärningar utan genom sitt beslut och sin nåd”* (2 Tim. 1,9).

Hur ofta har det inte hänt mig att jag erfarit och fortfarande erfar något som var oplanerat, och som fyller mig med inre glädje? Hur svårt är det inte att återge vissa känsloladdade erfarenheter man själv har upplevt, att man märker att orden inte räcker till, att känslorna är oöversättliga, att man skulle behöva ta till hjälp andra expressiva medel, så att man kan göra sig förstådd? Här finns - tror jag - nyckeln och den grundläggande dimensionen i att vara präst. Den sammanfattas med två oskiljbara ord: “kallad” och “utsänd”.

34 år som präst är kanske inte mycket, men ändå tillräckliga för att kunna uppleva en del. Om jag riktar blicken tillbaka, står det helt klart för mig att många miljöer och många personer har haft ett positivt inflytande, genom vilka Gud har låtit mig höra sin röst. Jag kan inte underlåta att minnas först och främst en viss miljö, som givit mig mycket. Denna miljö var familjen; min mormor som bad outtröttligt och som redan vid 8-årsåldern fick mig att tänka på prästkallelsen.

Jag började som ministrant, så kom flytten till Sverige och därmed kontakten med en ny verklighet, skolan, samhället och min församling, Vår Frälsare i Malmö. Och just här har Gud låtit mig förstå vad det innebär att bli kallad och utsänd. Här har engagemanget som ministrant, ungdomsledare, kateket, närheten till församlingsprästerna, S:ta Elisabethsyrstrarna och många församlingsmedlemmar utvecklat min djupa kärlek till kyrkan och till vårt stift.

Man brukar ju säga att bakom varje prästkallelse finns en annan präst. Och det stämmer så väl! Det tog visserligen 26 år av mitt liv innan ett beslut blev fattat, men när jag väl började mina studier hösten 1980, då kändes det rätt!

Vad har jag lärt mig under dessa 34 år som präst? Jo, att vi människor har till sist bara en enda osviklig trygghetsfaktor: Gud. Allting annat kan växla, försvinna, svika och bedra. Men Gud är den klippa som tål både storm och sjögång. Den pålitliga tryggheten finns hos Gud, och därför finns det all anledning att hysa förtröstan, tillförsikt och hopp.

Världen av idag begär heliga präster! Bara en helig präst kan bli ett transparent och autentiskt vittne om Kristus och hans evangelium i denna sekulariserade värld. Våra prästkandidater är vår kyrkas framtid, men det krävs också mycket från dem och från oss. Det stämmer med vad den helige Frans av Sales sade: *“Gud förbereder sina helgon på Tabor, men Han fullkomnar dem på Golgotan”*. Det är inte alltid så lätt, tvivel och osäkerhet, glädje och uppmuntran, språk och kultur, traditioner och bakgrund, förenas i en och samma ideal och mål: att bli goda och heliga präster, att med Guds nåd tjäna Kristus i hans kyrka.

När jag nu avslutar dessa enkla tankar om min prästkallelse och mina 34 år som präst, vill jag tacka skördens Herre för prästkallelsens gåva, för alla de människor som Herren låtit mig möta hittills och hjälpt mig att bättre förstå min tjänst, för alla de präster och ordensfolk som hjälpt mig med vad det vill säga konkret att vara präst och älska kyrkan.

Och till dig som funderar eller anar en kallelse, säger jag: Var inte rädd! Kanske har du själv ifrågasatt dig själv, kanske länge. Tja, om du ser groddarna av en eventuell kallelse, odla dem. Det är samma sak som att odla blicken full av kärlek och förkärlek som Jesus lade på de första som kallades och de följde honom full av entusiasm. "Jag kommer att göra dig till människofiskare" och jag kommer att ge dig "hundrafalt igen och evigt liv". Kallelsen och löftet är bra. Må ditt svar också vara bra!

/April 2021